دا د کوم ظالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي

داغلي زړونه

شعري ټولګه

Ketabton.com

سميع الدين افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم : داغلي زړونه

ليکنه : سميع الدين افغاني

د چاپ کال : ۱۳۵۹ ه ش ۲۰۱۱ م

خپرندوی: افغان ننګ ويب پاڼه

کمپوز او ډيزاين: اجمل اکبري

د چاپ ځاي: د حق د لارې کلتوري ټولنه

E-Mail :s-afghani@hotmail.de

د افغان ننګ د ښکلې پاڼې د قدرو ړکارکونکو په خاصه توګه د اجمل اکبري صيب نه د کتاب د خپرولو او ډيزاين نه يوه نړۍ مننه ، کور مو ودان.

سميع الدين افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې خبرې

پــه وطــن موجو ړماتم دی　　　تــورتمونو کې مو شپې دي
دا د کـــوم ظــــالم له لاسه　　　چې ظلونو کې مو شپې دي

محترمو لوستونکو !
که دنړۍ تاریخ ته ځیر شو ، یو شمیر شتمنو هیوادونو ددې پر ځای چې دبشر او انسا نیت د خیر او فلاح لپاره کوشش او هاند کړای وای او انساني ټولنه یې د فقر ، بدبختۍ ،وحشت ، او بې عدالتي څخه ژغورلې وای برعکس دې هیوادونو دخپلو مادي او معنوي ګټو د خـوندي کولو په مقصد د میلنونو انسانانو ژوند د مرګ ژوبلې او بدبختۍ سره مخامخ کړ ی او پدې ترتیب یې په مستقیم یا سیاسي ډول نور هیوادونه تر خپل ولکې لاندې راوستلي او دهغو ملکونو دارایي یې غصب او وګړي یې خپل غلامان ګرزولي دي.

زموږ ګران هیواد افغانستان چې هم د تاریخ په اوږدو کې دداسې شومو اهدافو قرباني ګرځیدلی دی ،د کلونو کلونو راهیسې یې زموږ خلک دنابـودۍ کندې ته غورزولي او زموږ هیوادوالو د خپل دنجات او انساني ژوند او تاریخ دبقا پــه هیله د پردیـو زوروا کانو سره لاس او ګریبان او د خپلې خاورې څخه په میړا نې دفاع او ساتنه کړې ده.

نن سبا کومه جګړه چې زموږ په خلکو تحمیل شوې ده زموږ ډیر بې ګناه هیواد وال یې د مرګ او بدبختیو سره مخ کړي او که د هیواد هر وګـړي د ژوند تاریخ وسپړل شي ،درد ، غم او مشکلاتو څخه بغیر هیڅکله هم د یـو ارام او متمئن ژوند څخه نــدي بهرمند شوي او زړونـه یې د داسې ناکردو څخه همیش دردولي او داغلي دي.

داغلي زړونه زما دغه شعري ټولګه هم زموږ د هیوادوالو د داغلي زړونو ، هیلو او ارمانونو یوه وړه شانې بیلګه ده چې د ادب مینه والو او درنو لوستونکو ته یې په درنښت وړ اندې کوم هیله مند یم چې ددوستانو دپا ملرنې وړو ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايد يادونه وکړم چې په دغې شعري ټولګې دهيواد نامتو علمي شخصيت ښاغلي ځېرندوی حبيب الله رفيع صيب پيژوينه کړې او يوه ښکلې سريزه يې پرې ليکلې ده چې د رفيع صيب څخه د زړه د کومې مننه کوم چې د ډيرو بوختياوو تر څنګ يې ددې ټولګې په اړه خپل نظر څرګند کړی دی.

ښاغلی ځېرندوی حبيب الله رفيع صيب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هيله دلوی خدای د دربار څخه کوم.

همدارنګه په دغې شعري ټولګې پيژندل شوې ليکوالې او شاعرې ،اغلې زرلښت حفيظ چې زموږ د هيواد د ښځود نهضت يوه با توره او پـه هيواد مينه شاعره او ليکواله ده يوه ښکلې سريـزه ليکلې چې د منني تر څنګ هغې تـه زموږ د هيواد د ښځو د نهضت د بـوې فعالې مبارزې، ليکوالې او شاعرې په توګه د لا بريا وو هيله کوم.

په پای کې لازمه ګڼم د هغه دوستانو څخه چې د دغې شعري ټولګې په راټولولو ،ډيزاين او چاپ کې له ما سره مرسته کړې هم مننه او يادونه وکړم. د دوستانو د رغنده نظريو او وړانديزونو په هيله .

په ډيره مينه

سميع الدين افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دا عادت دی چې له درده زګیروي خېژي

ګڼه څه وو د رحمان له شاعرۍ

"رحمان بابا"

ښاغلی سمیع الدین افغاني همداسې دردېدلی او ځورېدلی افغان دی چې د ده د نوې ځوانۍ په تاند پسرلي کې د ده هیواد د پردیو د ګولیو د ږلیو ښکار شو او د ده آرام او د بشپړ امنیت په غېږه کې او سېدلی ملت د نا آرامۍ او جګړو غېږې ته ولوېد او راز – راز بدبختیو او بدمرغیو دې هیواد او دې ملت ته خولې خلاصې کړې.

د همدې تودو جګړو پر وخت دی د لوړو زده کړو لپاره له هېواده بهر لاړ، په دې هیله چې مسلکي زده کړې وکړي او بیا د هیواد د آرامۍ او د خپل اولس د هوسایۍ په لاره کې خدمت وکړي خو چې بېرته راستون شو جګړې نورې هم خونړۍ شوې او د هیواد نا آرامۍ نورې هم زیاتې شوې وې.

افغاني دراک، حساس او دردمند افغانۀ دې ټولو پېښو یې په زړه او ضمیر، په وجدان او احساس ژور اغېز کاوه او د ده دردونه یې زیاتول تر دې چې د دې پېښو توپاني سیلاب دی هم ورسره واخیست او د مهاجرت په بې سره او بې لوري کاروان کې یې المان ته ورساوه.

د هیواد او د ده د ملي ژوند دا ټول دردونه ډېر درانه شول، د ده په حساس احساس یې فشار راوړ، له زغمه یې ووتل، زګیروي شول او دا زګیروي یې د شعر په بڼه له خولې راووتل او په دې ترتیب یې د دردمن او ویرمن شعر لړۍ راپیل شوه.

ښاغلي سمیع الدین افغاني د خپل ژوند هرې خوا ته متوجه شو او د هیواد د دردونو او غمونو په هره برخه یې رڼا واچوله او په شعر کې یې انځور کړې. ده د خپلې طبعي ځپانده شعري چینه همداسې طبیعي وساتله او له دې چینې نه لاس ته راغلې شعري ځاځکي یې په همهغه بڼه د کاغذ مخ ته ورسول او خپل شعرونه یې بې ساخته باخته په بېلابېلو ټولګو کې تنظیم کړل او موږ ته یې راورسول.

د ده شعرونه د ده دردمنو هېوادوالو په مینه واوریدل او افغاني هنرمندانو د ساز له ځپو سره مله کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغاني صاحب په شعرونو کې له اجتماعي دردونو سره – سره د مينې سويې نغمې هم شته او د سوي هيواد رنګين يادونه هم او له دې سره د ده په شاعرۍ کې د ادبي رنګينيو پر ځای د هدف بيانولو ته زياته توجه شوې او د خپل زړه رازونه يې د رمزونو له پوښ نه بهر په صراحت او څرګندو لفظونو بيان کړي دي. ښاغلی افغاني له هيواده ليرې خو د هيواد يادونو له هيواد سره نژدې ساتلی او د هغه ظالمانو په لټه دی چې زموږ پر وطن يې ماتم راوستی دی:

په وطن موجوړ ماتم دی

تورتمونو کې مو شپې دي

دا د کوم ظالم له لاسه

چې ظلمونو کې مو شپې دي

***

ګران وطن راته سور اور شو

د دوزخ لمبې ترې خيژي

بل محشر ته حاجت نشته

قيامتونو کې مو شپې دي

دا د کوم ظالم له لاسه

چې ظلمونو کې مو شپې دي

***

له دې سره زه خپلې خبرې رانغاړم، افغاني صاحب ته د ژوند کاميابۍ او کامرانۍ غواړم.

په درنښت

څېړندوی حبيب الله رفيع

کابل، درېم پروان

۱۳۹۰/۲/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغلي زړونه

درنو او محترمو لوستونکو !
ښاغلی سمیع الدین افغاني په وطن مین دسولې،صمیمیت ،پرګنو او دحالاتو ترجمان دهیوادهغه پیژندل شوی شاعر اولیکوال دی چې شعرونه یې دهیواددخوږ ژبو هنرمندانوله ژبې څخه نیولی بیادښارنو ،کلیوبانډو او سیدنکو ،ځوانانو او ماشومانوله ژبونه هم دسندرو په بڼه اوریدل کیږي.

ښاغلی سمیع الدین افغاني دهیوادنه لری دپردیسی شپې سباکوي هغه نه یوازې یو ولسي شاعر دی بلکې ښه نثر لیکونکی هم دی.

داغلي زړونه » د افغاني صیب هغه نوي شعري ټولګه ده چې د درد یدلو زړونوهیلی اوخبري په» کې انځوراوراټولې شوی ،دغه شعري ټولګه که له یوې خوا خلک دهیوادپالنې روحي ته رابولي دبلې خوا دهغه دترخو حقایقوڅخه پرده پورته کوي چې دجنګ په دریوو لسیزوکې هیوادوال ځنګه او ولې د دې غمیزو ښکارګرزیدلي دي.
دا لیکنه اومجموعه دجنګ دترخو حقایقو ترڅنګ دیوې خوږې کلیوالي مینې هنداره هم ده چې د شاعر دزړه اواز، رازونه ،سوزونه ،حقایق،دټولنې اوخلکو فلکوریک ژوندد حکایتونوبیلګې په کې په سترګو کوي.

په دغه شعري ټولګه کې شاعریوخواته دجنګ په غمیزواوبل خواته دیوې خوږې مینې خاطرې څخه پرده پورته کوي چې دشاعر دژوند د مختلفوحالاتو ترتاثیرلاندی دمینې دولولو نه ډک اشعار اوغزلونه یې دهرمین زړه د مینې احساس راپاروي.
دشاعرپه شعرونوکې دکلیوالي ماحول اثراو دافغان ګډوالودپردیسی ژوندانځورونه اودخپل هیواد سره ژوره مینه ، دهیوادجګړه ایزماحول اوروانوحالاتو باندی کله په پسته اوکله هم په ځیږه ژبه لیکنی دشاعر هنر بیانوي.
د افغاني صیب په شعرونوکې هم سوز شته او هم ساز کله چې دهغه حماسي اواجتماعی شعرونه ولولونو شاعرپه هیوادکې دجنګ په غمیزوباندې ډیرغمجن ښکاري،لکه دسنګر یوزړه ورسپاهي دناخوالو په مقابل کې دریږي اود هیوادوالودروا حقوقو څخه په میړانه دفاع کوي په دی توګه په ډیره زړورتیا د نړی بشرپالو اوخیرخواه انسانانو ته دنیوکې ګوته نیسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووايي:

دنـــــيا تـوله راته خاندي
موږ په چيغو چـــــيغو ژاړو
څه سپين سترګي دنياګۍ ده
سياستونو کې مو شپې دي
دا د کـــــوم ظالم لـــه لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي

بل ځای کې شاعر بيا دخپل دژوند دخاطراتو څخه ديوې خوږې مينې لحظې لکه هنداره ترسترګو تيروي لکه دا خيالي نظم :

يـو ګلابــي رنـګين څپه
يـــوه شيبـه يــوه لـمحه
د ژوند يـو ښکلې خـاطره
د خــوږې مينـې تــرانـه

هــغه د يـار خواږه کتــل
په ګلابـــي شـــونډو خندل
ســره اننګي چـــپه کـاکل
هــغه سئتونــه يــارانــه

دشاعر په تخيل کې دهنر دګلبڼ نه ډيرښايسته ګلان ترسترګو کيږي ، شاعــرسره د هنر ښاپيرۍ تـــر ډيره حــده برياليې سفر لري، دښاغلی افغاني په شاعري کې دهنرد ښکلاګانو ډيرى بيلګۍ ليدل کيږي چې دپرديسي ژوند تيرى خاطرۍ اويادونه ورته يوپه يو په سترګه کوي، جلا وطن شاعر دزرهاو پرديسو افغانانو دخولی نه داسی ليکي:

مونږ ته مـــــو خپـل دکلي لار يادېږي
زمونږ سپرلي مـــــونږ ته بهار ياديږي

زه خپله ليکنه د افغاني صيب په دا څلوريځه ختمومه چې وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړونـو تـــه لاړ لــري د زړه خـــبرې
عــزت ، وقــار لــرې د زړه خـــبرې
چې په رېښتیا سره ژونــدن تیروي
لـوړ اعتــبار لــري د زړه خـــبرې

زه پدې باورم یمه چې دا شعرونه به ډیرو زړونو ته لار پیدا کړي په همدې هیله تاسي را بو لمه د دغې ښکلې شعـري ټولګې لوستلو
ته، د افغاني صیب د لابریاوو په هیله٠

د خورولې په مینه
زرلښته حفیظ بشریار-کانادا
۲۰۱۱ - ۲ - ۱۴ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دويم يم

پر کتابونو سريزي مقدمې او تبصرې يو وخت زيات مود وو هر شاعر او ليکوال به کوشش کوه چې پر خپلو اثا رو دلويو ليکوالو او پوهانو نظرونه ولري کله کله به داسې هم کيدل چې ليکوال د دغو مقدمو او سريزو له کبله خپلو اثارو ته پر خورا مهمه ستر گه کتل معمولا مقدمه به داسې وه چې پر هغې کې به ديوه ادبي اثر لنډيز وړاندې کيده او لوستونکي ژر داثر پر منځ پانګه پو هيدلو. کله چې پر کابل کې د شپږمې لسيزې اثار ګورونو پر هر يوه ادبي اثر دډيرو ليکوالو او پوهانو سريزې خپرې شوې دي دا يو دول مود وو هر ليکوال کوشش کولو چې پر خپلو اثارو دډير پوهانو سريزې ولري کله چې ددغو اثارو سريزې لولو نو له ورايه راته دغه څو نيمګړتياوې پر ذهن کې تداعي کيږي.

۱: اکثر تبصرې تکراري او بې خونده دي.

۲: دکره کتنې څرک په کې نه ليدل کيږي.

۳: له بې ځايه توصيف نه ډکې دي.

۴: تکراري موضوعګانې په کې ډيرې تکرار شوې دي.

که داسې ددغو سريزو جاج واخلو بې له شکه ډير اضافي او بې ګټې يې بللې شو پلانې ډير ښه شاعر دی دا او هغه شعري جونګ له انځورونو او ابتکارونو نه ډک دی زه يې خپريدل ګټور بولم او داسې ډيرتکراري مفاهم او بې ضرورته توصيفونه په کې بيان شوې دي.

بل ټکی دا دی چې اوس سريزې دومره مود نه دي ولې جواب روښانه دی ځکه چې داوس وخت لوستونکي ددې وخت نه لري چې له کتاب دمخه دې هغه څو مخيزه مقدمه ولولي.او هغه هم دليکوال صفتونه او يا هم رښتيا نه ويل.زه به هم دخپلو استادانو پر زاړه دود اقتفا وکړم او توکل پر خدای چې څه کيږي.

داغلي زړونه دښه شاعر او ليکوال ښاغلي سميع الدين افغاني شعري جونګ دی او له مانه يې پر دغه اثر دسريزې غوښتنه کړې ده دا چې زه ورته چا پر ګوته کړې يم غاړه دهغو بنده خو زه به کوشش وکړم چې دليکوال غوښتنې ته يو نيم ګړې ځواب ووايم.

ما خپله سريزه پر دې پيل کړې ده چې زه دوهم يم ددې مطلب دا دی چې له ما نه مخکې دافغانی صا حب پر دغه اثر خوږې خور او خوږژبې شاعرې زرلښت حفيظ يو اوږده او تفصيلي سريزه کښلې ده ما چې کله دهغې ليکنه ولوستله نو را په زړه شول چې وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې څه ویلی هغه تاوویل

نور دویلو هیڅ حاجت نه شته

د زرلښت حفیظ له مقدمې وروسته به زما خبرې دومره پر زړه پورې نه وي خو زه به خپل کوشش وکړم چې پر ډیر لنډیز سره ددې کتاب په هکله لږ یا ډیر څه ووایم.

افغاني صاحب وايي:

دانا دوست به تل ښیګڼې درته ښايي

نادان دوست به دې اخته کړي په جنجال

افغاني ددوست په نقد کې خفه نه دی

خو څوریږي تل د زړونو په ملال

زما په اند افغاني صیب دیو ښه شاعر نه پرته خورا ښه طرز یا تصنیف جوړونکی دی او دادده د شاعرۍ یو لوی کمال دی څنې طرزونه او سندرې خو یې ډیر زر داورید ونکو زړونو ته لار پیدا کړې د هر چاپ پر ژبه دي او دي دده شهرت هم زیات کړی دی که دکمیت او کیفیت له پلوه یا د پوهاند صاحب زیار پر وینا جوله) شکل (منځ پانګه) محتوا (له پلوه د افغاني صاحب دغه شعري جونګ ګورو نو هغه دبنجاره کځورې ته ورته ده چې هر څه په کې موندلی شو ځلریزې ، نظمونه، لنډۍ، متلونه غزلې رباعي بګتۍ او د شعر هر قالب په کې موندلی شو.

زما پر اند افغاني صاحب یو ډیر ښه اولسي شاعر او پر دې برخه کې یې دخپل وخت له ډیرو همزولو مخکې اوږده مزلونه وهلي دي که دده دغه هڅې همداسې جارې وي نو لرې نه ده چې هغه له دې نه هم ډیر ښه او زړه وړونکي اثار خپلې خوارې او ملنګۍ ژبې ته وړاندې کړي، زه ده ته اوږد عمر او د ادب پر میدان کې له دې نه هم دښو اثارو دلیکلو دعا کوم. اوس همدومره.

پر شاعرانه مینه

افضل ټکور ددوه زره یولسم کال دمې پنځمه لندن

د وطـن پــه یاد

پــه وطــن موجوړماتم دی

تــورتمونو کې مو شپې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د کــوم ظــــالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
ګــران وطن راته سور اور شو
دوزخ لمبې تــــري خــيژي
بــل محشر ته حاجت نه شته
قيامتونو کې مو شپې دي
دا د کـــــوم ظالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
د کـــابــل هـــره کــوڅـه مو
ښکلي ښکلي خـــــاطرې دي
اوس يې وران او ويجاړ ګورم
ګـــړنګونو کې مــو شپې دي
دا د کـــــوم ظالم لـــه لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
زوړ او ځوان مو شهيدان شول
څـوک بې پلاره څوک بې موره
د چا کور جوړ قـــــبرستان شو
زيـــــارتونو کې مو شپې دي
دا د کـــــوم ظالم لـــه لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
افغانان ټول تار او مار شول
څوک په کوزاو څوک په بردي
په وطن کې چې او ســــــيږي
ماتمونو کې يې شپې دي
دا د کـــــوم ظالم لـــه لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
دا سلام په تمه تمه
د کافرو کاني وشوې
هیڅ تمیز کولای نه شو
په چرتونو کې مو شپې دي

دا د کوم ظالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
دنیا ټوله راته خاندي
مور په چیغو چیغو ژاړو
څه سپین سترګې دنیاګۍ ده
سیاستونو کې مو شپې دي
دا د کوم ظالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
افغاني وطن به جوړ شي
که د خدای مهرباني وه
د پردو لاس به لنډیږي
امیدونو کې مو شپې دي
دا د کوم ظالم له لاسه
چې ظلمونو کې مو شپې دي
*** ***
ددې شعر یوه برخه د وطن تکړه او خوږ ژبي هنرمند ښاغلي صدیق شباب په خوږ اواز او ترنم کې کمپوز ، کلیپ او د هیواد والو
توجه ور ګرځیدلې ده ۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده پرېږده ای مرګیه

لــږ دمه شــه ای زړګیــه
زه لا نورخــه کـول غواړم

لږ مــې پــرېږده ای مرګیه
د ایمان آزمــویل غواړم

چې منبر مــې چــا سیزلی
دهــغو پــرځـول غــواړم

زماورورېــې چې وژولی
ترې ګریوان څیرول غواړم

بــبر سری مــاشومــان مې
له بــمــو بــچــول غــواړم

چې ترې والوزی کــوترې
د پنجــرو مــاتول غــواړم

لا نیمګړی مــی آرمان دی
خپــل آرمان ته ور تلل غواړم

دا چې کور په کور روان دی
داماتم ختمول غواړم

نــا امید داغلــي زړونــه
په لیمو ښکولول غواړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کشتی پــه ډوبیــدو ده
تر تــوفــان تــیریدل غوا ړم

ربــه دا سې طــاقت را کړی
د ولس پــا خــول غــوا ړم

چې مورږ تول سره یو ځای کړي
پــوه رهــبر درول غــوا ړم

پریږده پریږده ای مرګیه
زه جانان تــه ورتلل غوا ړم

یو پاخون یــو انقلاب تــه
لــراوبــریــو کــول غوا ړم

یا به دا ارمــان پــوره کړم
یا کــفن ځیــرول غــوا ړم

بیا نو هــله پــه مــزار مې
ســري جنډې رپــول غوا ړم

----
۱۱ ـ ۱۱ ـ ۲۰۱۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلي هغه کور

زمـــوږ د کلي هغه کور
هغه ختېن د يوال کې لور
هـــا نغرى د لرګـــو اور
چا رانه واخسته په زور ؟
د کور په مينځ کې وه بياله
هـــا د انګـــورو ښه چيله
پکې يو ښکلې شان حجره
اوس بې احتياج کړلو د نور
چـــا رانه واخسته په زور؟
ښکلې باغچـه د ميلمنو
د څـــنه ورو شـــا ځلمو
وه د خوښۍ او بدو شپو
اوس راته پاته دى پيغور
چـــا رانه واخسته په زور ؟
چا ترينه ويوړې دروازې
هم بې کړکۍ ماتې ښيښې
نـــې د تنور خـــيژي لمبې
اوس لوټې لوټې دى نسکور
چـــا رانه واخسته په زور ؟
يمه مـــحتاج د بل وطن
نه مې شته کور نه مې مدفن
وي بـــه د هجـــر ځانکندن
مات زړونه څنګه شي ټکور
چـــا رانه واخسته په زور ؟
ربـــه موږ ستا يو بنده ګان
له تـــانه غواړو موږ امان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو زوریدلـــي په بد شان
که ته زمو ږه شـــې غمخور
چـــا رانه واخسته په زور ؟
چـــې ګران وطن موشي اباد
دغـــه غمجن زړونه شي ښاد
دســـره جـــوړ شي دا بنیاد
افغاني بیا شـــو کـــلی کور
چـــا رانه واخسته په زور ؟
****
۲۰۰۹ - ۱۲ - ۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختونه

یو ګلابي رنګین څپه
یوه شیبه یوه لمحه
د ژوند یو ښکلې خاطره
د خوږې مینې ترانه

راته په زړه شوې سلسلې
ها دیادونو ښې شیبې
ستا د وصال ډکې پیالې
ښکلې ساقي او پیمانه

هغه د یار خواږه کتل
په ګلابي شونډو خندل
سره اننګي چپه کاکل
هغه سئتونه یارانه

هغه سپرلی ښایسته ګلان
هغه شنیلی ، غرا و دامان
زیړ مازیګر ښکلی جانان
بې میو مست وم دیوانه

ژوند کې خوږې شته هم ترخې
دا ژوند رڼا لري هم شپې
کله خوښي کله ګیلې
کله وختونه جانانه

دا ژوند تیریږي هم ایام

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــوړوې دمينې خوږ انجام
ښې خاطرې دخــوږ ګل فام
خــوږه د ميـنـــې افسانه

اوس نـه دلـدارشته نه دلبر
نه ېې منګی شته نـه ګدر
لکــه د ژمــې مــازدیـګر
هســې تيــريــږي زمـانـه

****

۲۰۱۰ - ۴ - ۲۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي خائن ته

بل مــې وژنــې او تــه ګورې
څه عجیبه شــانته ورور یې

د وطن په غیرږ کــې لوی شوې
ورتــه وا یــې سپکې سپورې

د پــــردوســره دې راز دی
خوحــاکم زمـاد کــوریــې

خــورږ وطن دې په بل خرڅ کړ
تش په خوله وا یې چې ورور یې

چې یووالــي تــه دې بــولې
جــوړوې بــانې څــه نــورې

دا وطــن د هــر افغــان دی
ته شمــلې پــه سپکه ګورې

تاریخونــه یــې ژونــدي دي
دا چنــګیز او مغــل ګــورې
قدرتــونــه پــه ګــونډو شول
سورلښــکرا وپرنګ پورې

خــو یــوه خــبره واوره
که هرڅه پــه زړه کې تور یې

چې تیــارو ریښې رڼا شته
بیا په کومو سترګو ګورې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن یــوو الی ضــرورت دی
که اصیل بـچــې د مــور بې

د ملــی ګټو پاس بــان شه
که په هر تنظیم کې جوړ بې

نور د جنــګ لمن کړه ټوله
که خلاف د ظــلم او زور بې

افغاني احساس اشنــا کړه
چې د هــر زخــم ټکــوریې
۲۰۱۰ - ۳ - ۲۴ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل بابا د مړینې په مناسبت

ژوند تیــریږي تمئی نشتـــــه د هیچا
افتخار شي چې رښتینی شي پیشوا
پښتنو کې شاعران هم لیکوالان شته
خو بیا څوک پکې رهبر شي هم پیشوا
نن په سوګ کې د اجمل بابا ماتم دي
پرې خــفه دي ریښتین زړونه د دنیا
پښتنو په لراو بر مرګی مرګي دي
نن اجمل خټک پــریږدي فاني دنیا
چې بې عمرټول تیریږي په خدمت کې
دوعا ګوی شي هـــم د زوړ هم د برنا
رب دې ستا د خدمتونو اجر درکړي
جنتي شه داسې څـــوی د پښتونخوا
کورنی ته بې تســـل د خـــدایه غـــواړو
خـــدمتګار وه افتخار دي هـــم بابا

****

فیبرال ۲۰۱۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي اټک یوسفزي د)کرجي بابا (د لیکنې پر بنیا د

جنتي خوب

ماویل جنــت مود پښــتو ډک شو
په خــوږو ژبــو پښتنــو ډک شو

ځای د پښود ایښــودوکــم دی
په احــمــد زو او درانو ډک شو

هلته ځائي او هم ساپي وینمه
د پوپل زو او نورزیو ډک شو

دلته مسود او ابــدالي قــامونه
په میړنــیو یو ســف زو ډک شو

ګوری چي ټول کړي په پښتو خبرې
د پښتونــخوا پــه پښتنو ډک شو

دا دی سیــد عبد الخالــق وګوری
پـــه ماشومانــو او زړو ډک شــو

کوچني ماشوم مې غوږکې وروو ویل
زموږ د کلي پـــه ځلمـــو ډک شو

ویل چې کرجي بابا دلې واستول
زموږ په خوا خوږو او پلرو ډک شو

ماشوم کرجي کرجي نارې وهلې
ویل د کرجي بابا د کــړو ډک شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها د شین ډنډ جنتیان هم دلې دي
ویل د حـاکم په فـرمانو ډک شو

ماشوم لـوی ورته اشاره وکړله
ویل انتظار د لوی صفو ډک شو

شاولیکوټ پښتانه هم را درومي
هـغو بې وسو په بچو ډک شو

دا د فـراه او د شینډنډ ځامن دي
دا د هـغو کلـو بانـډو ډک شـو

ماته شهـیدې پښتـنې وویلې
دزور واکانو په ظلمو ډک شول

ما ویل چې زه هم جنتي شوم ربه
څه د ځـان مـرګو په حملو ډک شو

ډیربیا چارو اکو په عـزت لیـږلي
څـه یې پـه مکر او پلـمو ډک شو

پېغلې شـهیدې راته داسې ویل
زما د واده پــه میـلمنو ډک شو

دا رنګینه جامـې مې نه ګورې ته
زما د خاوند په وینو سرو ډک شو

ناڅـا په غږ او غړمبهار شو پورته
کـور د هنـدارو او ګـردو ډک شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورم چې لرې د خپل ځایه پروت وم
زړه نـــا امیـدو له سلــګو ډک شــو

ما مې د کور خلکو ته غږ پورته کړ
غــږ مــې دزړه په لــرزیدو ډک شو

زموږ ه لــوی او سنـــدریــزه کلـی
اوس پــه نارو او پــه سوروډک شو

زما حواس ټول پریشان ښکاریده
چې ټــول بــدن مې د خولو ډک شو

اوس هم هغه وحشي غږونه اورم
کــلی موټول له تور لــوګو ډک شو

ربــه پــه موږ څــه حالتونه دي نن
زمــوږ وطـن پــه ادیـرو ډک شو
****
۵ ـ ۳ ـ ۲۰۱۰ م کال-جرمني

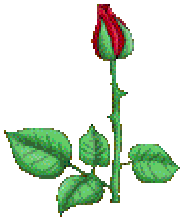

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به دلدار کړم

مــا زیګر دی زیړی لــمر دی
خــوږ اشنــا می مرور دی
شینکی خــال په تندي ږدمه
خپل اشنـــا خوشحـــالومه

وریــځی وریــځی باران اوري
خوږ اشنـــــا په بلی ښوري
د اشنـــا دیدن ته ځمــــه
د باران کلـــــه منمــــــه

اوږدي لاري دي سینـــــدونه
پراته مخـــکې ګرنګـــونه
غره پــه سر کېږدی وهمــــه
اشنا ځـــــان له ستنومــه

خوږ اشنـــا مې مساپر شـــو
لاړ ځمـــــا نه مرور شـــو
سپینه خــــوله ورته ساتمـه
اشنا ځان لـــــه را بلمـــــه

په تندي دې شینکی خال دی
په یاری کې دې کمــــال دی
سترګې تورې په رنجـــوکړې
بیــا ګــذار په مئین زړو کړې

سترګې تورې په رنجـــوکړه
جوړ شرنګار دې د بنګړو کړه
خیال ګــــودر ته د ورتلو که
شین منــــګی دې په اوږو که

افغـــــانی ستا خریدار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د بدې شپېـــــو يار دی
سرا و مال به درنه ځـــار کړي
خوږ اشنـــــا تا به دلدار کړي

****
۲۰۰ – ۷ - ۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

هغه دنیــا ده نن بــې رنګ بدلیږي
اغیا رهغه دی نن بې څنګ بدلیږي

دا کومې لوبې چه پرون چلیدې
نن د هغه لــوبو نیرنګ بدلیږي

دا د شباب شانې ظاهره ښکاري؟
که په رښتیا سره یې خوند بدلیږي؟

پرون چې خپلوکې وه لاس اوګریبان
د هغه خلــکو نن فرهنګ بدلیږي

ځای د ټوپــک که دقلم سره شي
زمونږه شاه زمونږ ملنګ بدلیږي

د یو ارمان د یــو تغیر په هیله
په علم اوپوهې ځای د جنګ بدلیږي
****
۲۰۰۹ - ۱۱ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړې لار

مونږ ته مـــو خپـل د کلي لار یادېږي
ز مونږ سپرلي مـــونږ ته بهار یادېږي

مونږ د ژوندن پــــه اوږدې لار ورتلو
خپل مستقبل تـــه امـید وار ورتـلو

دا مـــو ددیـــن او دائـیـــن لاره وه
دا مــو د پــوهــې او یـقیـــن لاره وه

مونږ پدې لارکې خپل مقصد لورې تلو
مونږ خپل برې او خپل مطلب لورې تلو

د دغـې لارې د مـنــزلـنــو وروسته
بـیا د کلــــونو کـړاونــو وروسـتـــه

اوس هــم منزل ته رسیــدل ګران دي
په دې پـــیچومـــو ورختـل ګران دي

د دغـــې لارې سرانـــجــــام نشـتـه
پکـې ښـاغلی او نیک نام نشتــــــه

پــه پـردوسر پـــه بـل ګلـــــشن لاړو
د خپـــل مطـــلب ځیني پـه ځنـــګ لاړو

اوس یـــو مـحـتـاجــــه د پـردو د وطن
یـونـــا عــلاجـــــه د مـیــرو د وطن

دلــته مو هـــــم ز مونږ ارمـان ژړوي
مونږ خپل مالت خپل ګلستــــان ژړوي

مـــونږ زحــمتونــــه کــړاونــه ګالو
مونږ په رښتیاتیـاره وختـــونه ګالو

چې په وطن مـــــولوی ناتار جوړ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشي خزان مو په ګلزار جوړ دی

مونږ خپل وطن ته د خدمت په هیله
مونږ د اباد کلي ، مالت په هیله

اوس په همدې ارمان سوچونه کوو
په خپل تیر شوي ژوند فکرونه کوو

مونږ ویل وطنه چې اباد به دې کړو
غلیم به ورک کړو او بنیاد به دې کړو

چې مو پدې دنیا جنت جوړ وای
خپلو پلرو ته مو عزت جوړ وای

کله به خپل وطن اباد ووینو؟
د ولسونو اتحاد ووینو

اوس ترې محروم یو هر څه تباه دي
ټول زحمتونه او کړه وړه تباه دي

که خدای مو بیا په هغه لار بوځي
په هغه کلي او ګلزار بوځي

ربه موږ ستا نه تل امان غواړو
د ښه ژوندون سره ایمان غواړو

ته مو عزت ته مو همت وساتې
ته مو غیرت زمونږه پت وساتی

څه بې ګناه ډیر افغانان تباه شول
زموږ زاړه زموږ ځوانان تباه شول

له دغه بنده موږ ازاد کړې ربه
د ولسو مو اتحاد کړې ربه

تر څو د کلو په لار بیا لاړ شو
د خپل ښاغلو په لار بیا لاړ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په افغاني احساس وطن جوړ کړو
ها د خپل پلار نیکه مدفن جوړ کړو
****

۲۰۱۰ – ۳ - ۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خــبرې

زړونــوتــه لارلــري د زړه خــبرې
عــزت ، وقــار لــرې د زړه خــبرې

چــې په رېښتيا سره ژونــدن تيروي
لــوړ اعتــبار لــري د زړه خــبرې

مينه ده ژونددی او اخلاص دی پکې
د زړه قـــرار لــري د زړه خــبــرې

دوکــه يو څل وي نــور بيا لار نلرې
عــزت هــربار لــرې د زړه خــبرې

تل دي رښتيا تــل دي پخې خبرې
ډيــر طرفدار لــري د زړه خــبرې

افغاني ژوند په صداقت ښکلی شي
زرغــون بهــار لــري د زړه خبرې
****
۲۰۱۰ - ۲ - ۱

د بزکشي لو به) وزلوبه (

څه عجيبه ساعت تيري ده
بــز کشي ده بــزکشي ده

د حــلال پــه دايــره کــې
په همدی حساس موقعه کې
پروت و زګوړی طلا يي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزکشي ده بــزکشــي ده

د حــلال د دایــرې نــه
راتښول شوې دې حلقې نه
ښې او چپ ډلو سیالي ده
بــزکشي ده بزکشي ده

وحشي لــوبه ده چــالانه
کشمکش له هرې خوانه
چې د خان په اس شوک ځغلي
د همــغو کامیابي ده
بزکشي ده بزکشي ده

ای ددې لوبې حامیانو
تنو مــندو بــزکشانو
د وزې پــه جګیدو مــو
کړه قبوله خود کشي ده
بزکشي ده بــزکشي ده

بزکشې ځــانلــه هنر دی
هرڅوک کله ترې خبر دی
اوریــدلې بــه چــا نوی
د چهل دزدو فکاهي ده
بــزکشي ده بــزکشي ده

خلک حیرانــه او ابتر دي
د خپل ځــانه بــې خبر دي
که څوک لړ پکې دخیل شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نو سمدم بی ابي ده
بزکشي ده بزکشي ده

دا چې سیل یی بی پیسو دی
چانس د ځوان او د زړو دی
که جا هل پکې کامیاب شو
بیــانو جــوړه خــرابـي ده
بــزکشي ده بــزکشي ده

اوس خو خلک دی خوشاله
د بــزکـشــو د کـمـالـه
چې سبا ته بــه څه کیږی
نا معلومه شــان بازي ده
بزکشي ده بــزکشي ده

دا یو نیــم پکې مــکاردی
خدای وهلی بی روزګاردی
وی چې ځان پکی شریک کړه
د وزلوبی سات تیري ده
بــزکشي ده بــزکشي ده

یــوه ډلــه ده کــاذبــه
کورا وکلی کی فاسده
که هغه چرته چانس راوړی
بیانــو جــوړه ګــډوډي ده
بــزکشی ده بــزکشی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـجیبـه چـاپ انـدازان دی
ځوک قوی ځوک ضعیفان دی
ځوک جاسوس دبل د ټیم دی
وایـی دا دیمو کـراسي ده
بـز کشي ده بـزکشي ده

بزکشی زموږ کلتور دی
ګرزیـدلی مو غرور دی
شی که خلاصه دا سیالي نن
سبا بیا همدا خـواري ده
بز کشي ده بزکشي ده
خدای که ښه بـزکش کامیاب کړی
چې سیل بین ټول پری حساب کړی
چې که ښه بـزکش کـامیاب شـو
بـیا د ټـولو خـوشالي ده
بز کـشي ده بـزکـشي ده

دا وزه د هـغـه مـال دی
چې مغرور په خپل کمال دی
لوی بـادار ورتـه ساتلی
ښکلی کپ رنګ طلاي ده
بز کشي ده بـزکشي ده
****
۲۰۰۹ - ۷ - ۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میـنې لار

په کومه مینه چې اظهار کوي
کلـه اقــرار کلـه انکار کــوي
په یو نـظــر یې زړه زما وړي دی
لکه ښکاري د زړونـو ښکــار کوي
هسې پـه نـاز او کرشمـو تیـره شوه
لکه سپوږمۍ وریځ کې رفتار کوي
داسـې پــه مینه او ادا غــړیـــده
خـوږې خبرې خـوږ بـنـد ار کــوي
مدې شوې تیـرې چې خبر یې نشته
قـــاصـد چمــونــه د بـاز ار کـوي
دا بــد قـاصد هم پــه نــازلو ارزي
ځکـــه د زړونـــو کاروبـــار کـوي
د افغاني زړه تـه یې لارمــوندلې
مینـه د زړه ، زړنـو تـه لار کــوي
****
۲۰۱۰ - ۵ - ۲۵ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ها چې روږدي په تراخه دي

که ځوانـــان دي که زاړه دي
ها چې روږدي پـــه تراخه دي
دوی دي خام کله پـــاخه دي
چې د ژونـــد ځينې ماړه دي

د مـــابنامـــه تر سهاره
د خـــزانه تـــر بـــهاره
دوی د کال په هر موسم کې
د غفلت پـــه خوب بيده دي

د دنيا د کـــارو زيـــاره
د زحـــمت او د روزګاره
ځانله نه ګوري ائينه کې
په اوږو د بـــل پراته دي

د ژوندون ځانله مفهوم شته
حرکت شته هـم سکون شته
ددوی ټـــول عمر سکون دی
د يخنۍ پـــه شان ساړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اشنا پرون

هیر شه مـازیګره د اشنا پــرون
ای د زړه پــرهره د اشنا پــرون
ما چې د ګلونو پرې حساب کوه
وې وتـم د دره د اشنا پــرون
ما یې اوربدې لارې لندوولې خو
چا کــړم د نظره د اشنا پــرون
نور مې د خوبونو او خیالو دنیا
هیره کړه د سره د اشنــا پــرون
اوس راته حساب کې د پردو ښکارې
مینه سـوداګره د اشــنا پــرون
مات مې شو پالنګ د ورختو تکل
کوز شــوم د بستره د اشنا پرون
بیا د ګلــروخانو په چم راغلمه
پوه شوم لــه هنره د اشنا پرون
پریږده افغانې نور پرې حساب مکړه
لاړ شه د نظره د اشنــا پــرون
۲۰۱۱ - ۳ - ۲۲ م ۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغلي زړونه

توري وريځې طوفانونه
غم لړلي ماښامونه

بيا اسمان ولې په قهر دی
بد حالت دی بد روزګار دی

دي غمجن غمجن وختونه
نا اميد داغلې زړونه

ځوانيمرګ ښکلي ځواني ده
دنيا هسې ده فاني ده

ځي داوښکو سيلابونه
پرې لامده شول ګريبانونه

ځوانيمرګ مو نن بهار دی
جګ نښتر لکه چنار دی

ربه راولې قرار بيا
د دې سيمې په ګلزار بيا

غوټۍ وسپړي خندا شي
خوشالي په هره خوا شي

ربه ختم دا ماتم کړې
خوشالي په هر قدم کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسمان لـمنې شنې کړې
د خوښۍ بلې ډیـوې کړې

ستا دربارته دوعـاګوی یو
چې پـدې خـــبره پوی یـــو

صرف تحفه زمو ږ ایمان دي
دا ژوندون یـــو امتحان دی

۲۰۱۱ - ۱ - ۲۲ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا معلومه انتها

دغــه حــالات راتــه بد نامــه ښکاري
دا هلـې ځلـې هـــم ناکامـــه ښکاري

چې واک کې هیڅ په لاس کې هیڅ نلرو
دغــه اغــاز مــو بــې انــجامه ښکاري

داچې مطـلب تــه رسیـــدلی نشو
دا دصیاد له مـکره دامــه ښکاري

څوک چې زموږ ځان غمشریکه بولي
دهغــو نـیت هغو د ګـامــه ښکاري

کلـه یقین کـله پیښمانـه یو مــوږ
اوس د یــقین خبره خـامه ښکاري

که موږ په خپلو کې یــو موټی شولو
بیانو مطلب موږ ته څوګامه ښکاري

د افــغــانـي ولــس خدمت لــپاره
ملي وحدت ښکلی له نامه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليوالي مصرۍ

اوربل دې تور رخسار دې سپين دی
دا مې يقين دی چې به وشې ديدنونه

زلفې بې بيا په مخ خورې کړې
دا پټ کاته بې په زړه غشې واروينه

د يار په غيږه کې شين منګيه
غيږکې د يار بې مزه ماته راکوينه

د جلۍ شنه او سره بنګړي دي
شرنګ د بنګړو بې عاشقان ازاروينه

اوربل بې تور رخسار بې سپين دی
په لارې تګ د ښاپيرو کانې کوينه

په لارکې پروت بې مات بنګړيه
راته را ياد شول د اشنا خواږه وختونه

په لارکې پروت بې مات بنګړيه
راته را ياد شول شوه د اشنا ډک مړوندونه

د يار د پوزې سور چارګله
مزې دې وکړې چې ليلا دې ګرځوينه

د يار د سپين رخسار پيکيه
شمال دې بوزه چې بې سترګې ووينمه

****

۲۰۰۹ - ۱۰ - ۸

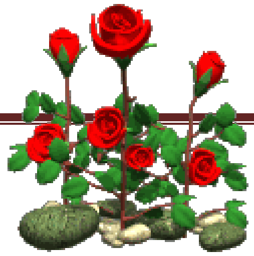

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیران یم

ځینو ،ځینو انسانانــو تــه حــیران یم
چې شکبر یـــې پــه ظاهره او پنهان یم

پـه ظاهر به د وروری نــه درتــه وایې
خود زړه پــه ارا دو یې بدګمــان یم

چې ته نه یـې بیا د بـل سره یـــې مخ شي
ورته وایې زه دي دوست په هر میدان یم

خپلې ګټې به د بـل په زیان کې ګوري
زه دا مکر، دوه مخی ته یې حیران یم

په هرلـوري دنفاق اورونـه بل کړي
پدې کار کې باوري پرې د شیطان یم

سکني خوا خوړي، ورونه سره بد کړي
بیا په هریوپاچاهي کړي وایې خان یم

که دبل سـره خاین شــي ګناه ګار شی
خو ددین په نوم به ښکه مسلمان یم

د اخـلاص اود راستي ښکلې دنیا ده
پرې زوریږم غلطی تــه یې حیران یم

صداقت اوورورولی کې سرلوړي ده
ددوه مخو په دوستي تل پښیمان یم

۲۰۱۱ - ۱ - ۲۸ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څوک دي؟

داڅوک دي چې تاريخ او په زمان موشک لري؟
احساس مـو راته وژني په ايمان مو شک لري

موږ سر د هر جنجاله د خپل سر په بيه جګ دی
زموږ پــه قوي عــزم او پيمــان مو شک لري

فطرت کې مو ځای شوی آزادي د خپل ولس ده
ښکاريږي چې په لوړ نوم د افغان مو شک لري

باتــور د زماني وم پــه ملکو مو واکداري وه
زموږ د جد په ځــمکه او آسمان مو شک لري

ولس مـو راته وژنــي د پردي سامراج په امر
زموږ پــه ارادو د زوړ او ځوان مو شک لري

دښمن که مې پــه خپلو کې نفاق ته سره بولي
په پوهه متانت او پــاک وجدان مو شک لري

ډير ژر بــه بې خپل عقل په سر راشي لــري نده
چې څوک مو په بري د جنګ ميدان موشک لري

نن هرڅه نــه ای ورو نو ديـوو الي ضرورت دی
يو کيږي هر افغان پدې آرمــان مو شک لري

****

۲۰۱۰ - ۴ - ۲۴ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مطلب انډیوال

چرګ مارغه، الوتی نه شي
خودباز پــه وزرو خاندي

نې په خپله څه کوی شي
نه د بل په سود اوزیان دي

بل تــه هیڅ ویـلی نه شي
بس د کور داړه ماران دي

داسپین سترګي بي کماله
دښمنان خپله د ځان دي

زړه یې سوړلکه کنګل دي
دبــزمونــو نــقادان دي

ددوی مــینه بــازاري ده
د مطلب انــډیــوالان دي

۲۰۱۰ - ۱۱ - ۸ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه وژنې !

مـه وژنې نور سه ځوانان مه وژنئ
نور دا ببر سرمـــاشومان مه وژنئ

بس کړئ دغــــه ظلم او جفا نــوره
نور د کلي زوړ او ځـــوانان مه وژنئ

پریږدی چې ګلونه شي باغونه شي
زموږ د انازولي بچیـــان مه وژنئ

تا سې به هم کـــور لرئ اولاد لرئ
دغه بې ګناه انسانان مـــــه وژنئ

صرف دغا رتګر او ترهګر په چـــم
نور مـــو د ایئن لارویان مـه وژنئ

۲۰۱۱ - ۲ - ۲۵ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی سپرلی وطن

موسم د سرو ګلونو نو بهار مې را په زړه شي
شيبې خوارېږه وختونه د لدار مې را په زړه شي

شعلې چې بې د حسن او ښکلا هر لور خپرې وی
هغه ښکلې ساقي او سپين رخسار مې را په زړه شي

پرون چې وه پرديس نن ها خيالونه مې کوربه دي
ښايسته ښايسته باغونه ننګرهار مې را په زړه شي

په مينه او اخلاص چې د هر لوري ورته درومي
جنډه د سخي جان ښکلی مزار مې را په زړه شي

قندهار کلي باندې او د ميلو په جم او جوش کې
باغونه د انګورو ، سره انار مې را په زړه شي

غزني کې هم پراته دي رسيدلي زيارتونه
د خوږ وطن تاريخ او افتخار مې را په زړه شي

پامير په جګه غاړه د اسيا يو هسک غرور دی
سپين غر لمنې سرې شي لاله زار مې را په زړه شي

علما هم د وطن زموږ د پوهې پسرلې دی
هرات کې عالم پوه خواجه انصار مې را په زړه شې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادغیس په وچو دښتو او د للمو په تپو کې
هغه لوی لوی ځنګلونه پسته زار مې را په زړه شي

باندې ها کلاګاني په دره د الیشنګ کې
تګاب ، نجراب راوا خله ګلبهار مې را په زړه شي

لغمان مو هم ډیر ښکلی طبیعت شي په سپرلي کې
ښایسته عمرزائي او الینګار مې را په زړه شي
****
۲۷ - ۱ - ۲۰۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایــه !

ووایــه اشنا که راتــه څه وایې
اورمه که بــد یا راته ښه وایې

ستا لوري مې ټول په ځان منلي دي
ستا زړه که خوارېږه که څه ترخه وایې

ماته په رښتیا باندې منظوریې دي
وایــه د رنـد ی که دې د زړه وایې

زه خو دې په مینه باندې پایمه
ته به اوس پدې کې راته څه وایې

پــوی یمه اشنا په دې با وریمه
ماته د خوږلن زړګي خواله وایې

۲۰۱۱ - ۱ - ۲۲ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه لنډه کیسه د مور د ورځې په مناسبت

د مور زړه

یــو کیسه د یــوې ښکلــې ناوکۍ
وه حسینه پــه مثــال د ښاپـــیرۍ
د ښکلا شهرت یــې ډیــروه بې انداز
چې پــرې خپلــه وه اګاه لــد غه راز
ډیرځــوانان یې د ښکلا وه خریدار
کبرجنه ډیـــر مـغــروره پــه رخسار
ښکلی ځوان وه په هغې زړګي بایللی
هغه حسن یــې زړګـي ترګوګل وړی
په خپل فـــکر کـــې با عزمه با ایمان
ښکلې پیغلې ته یې اظهارکړه خپل ارمان
پیغلې ولیده چې ځوان دی هسې ښکلی
چی په ما باندی یې خپل زړګی بایللی
چې د ځوان اظهاریې واورید په ښه شان
ورته وړانـدې کـړه خپل شرط په هغه ان
که دې شــرط راته قبول کړه زه یم ستا
بــی لــه شـــرطه بــه دې نشــمــه لیلا
ځوان ویـــلې چې هـر شرط ته یـــم تیار
راتـــــه وایـــه چـــې زه نـــلـرم قـــرار
ویل چې شرط مې دی مشکله که پوهیږې
هـــمدا اوس بـــه د مور کورته روانیږې
مور دې مـــړه کـــړه ماته رایوړه لړمون
پس لـــه هغه به کامیاب شــې په ازمون
زه بـــه ستا شمه ژوندون کې تل مـدام
که قبـــول کړې زما شـــرط زما مرام
ځوان په منډو د خپل کورپه لورې سرشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خــپل مــور ته رسېدلو پــه تکل شو
هلته ګوري چې بې مور په خوب بیده وه
بې خــبره د خپل ځــوی پــدې قصه وه
لوی چاړه یې د خپل مور په ګوګل سر کړ
سمــدستې یې د خپل مــور ځیګر بهر کړ
دا ځیګر یې کړ په لاس په منډو سر شو
د جــلې پــه لــور بې عــزم او سفر شو
ورخطــا د هــغې پیغلې په لور سروه
لیونــې د خپلــه ځــانــه نــا خبر وه
چې نا څاپه یې پښه شوه لارکی بنده
راګــوزار شــو دیو غت کانی تر څنګه
دی په خپل درد او فریاد باندی اخته شو
مورځیګر هلته ګــوزار او کللولــه شو
مــور ځیګر نــه دا اواز شولــو بهر
اه ، پاک ربه چــې مې ژوبــل شو پسر
د اواز پــه اوریــدو پــه چغهار شــو
ځوان په هغه سات د خــوبه را بیدار شــو
چې د خوبه یې سرجګ کړ دم ساعت
موربې سر ته ورتــه نــا سته په هیبت
موري غړ ورباند ي وکړ ځویــه څه دي
بیا ناارامــه وې خوبونه دې درانه دي
ځوان چې خپل مور ته له ورا یه وکتل
له هیــبته یــې پښو تــه ودانــګــل
ویل مور جــانې زه یم ستا اصلي قاتل
ما تــه عــفه کــړه انصاف نه وم غافل
تا روزلی یم خپل نفس کې تر دې دمه
چې ژوندی یم زه بــه ستا قدر ساتمه
خوږ موجود یې ته خلقت د پاک سبحان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دا پــاکې عــاطفې تــه يم حيران
مور ده مينه مور احساس دی د ژوندن
يــو هستي ده هــم رڼـا د سبــاوو ن
هــغه څــوک چې د مور قدر ته رسيږي
د خالق پــدی پيرزوبــانــدې پوهيږي
پــه دنيا کې تر هــر څه نــه خوږه مور ده
مور نعمت ده مــور ښکلا د هريو کور ده

۲۰۱۰ - ۵ - ۹ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیر وختونه

څه حالات مو په وطن دي چې تیریږي
ځواني هیلې ارمانونه مو ژړیږي

څه وختونه فرصتونه په تلو تلو دي
زموږ هیلې امیدونه په سلګو دي

او سیده په یو مالت کې ښکلې ځوان
وه قانع په خپل قسمت په خپل ګذران

شپه او ورځ ئې په زحمت او مزدوري وه
کر د ځمکې د نیکو یې غریبي وه

وه خوشاله خپل مالت کې دغه ځوان
هم راضي په سخاوت د پاک سبحان

بد حالاتو د وطنه مساپر کړ
دي ناخوالو د کلونو مهاجر کړ

شپې او ورځې تیریدی میاشې کلونه
ورپه زړه شو د وطن خواږه وختونه

هغه کلی ها ښایسته باغ او ګلزار بیا
د سپرلیو او فصلونو بهار بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادول یې شپه او ورځ خپل وطنونه
د مالت هغه شیبې خواږه یادونه

ویل چې خدایه خپل ملکونه مې یادیږي
د وطن شنه شنه فصلونه مې یادیږي

د ودونو او دودونو رواجونو
ها دیرې ها مجلسونه مې یادیږي

د پی مخو ښکلو پیغلو بیر او بارکې
هغه لوی لوی زیارتونه مې یادیږي

د چینی نه د اوبو منګی په سر کې
ها د پیغلو کتارونه مې یادیږي

په اخترکې د ځوانانو ډلې ډلې
هاميلې او اتڼونه مې يادیږي

رنګ په رنګ ښکلې جامې د طاعتونو
په مسجد کې ښه وعظونه مې یادیږي

مړ اوبل داوربلکو الوتنې
د بامو د سر خوبونه مې یادیږي

څومره ښکلې څه ښایسته کلي باندې دي
جم او جوش د بازارونو مې یادیږي

یادول یې زیاتوي د زړه دردونه
افغاني ها تیروختونه مې یادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې راز

دمـینې راز مــې د اشنــا سره وه
لکه د ګــل چــې د بـورا ســره وه

لکه درياب هاند اوڅپې ، څپې وم
کـار مې د مـی او د میــنا سره وه

چــې وم د مینې پــه وفا بــې باور
دا سې مې راز هغې ليلا ســره وه

هـره شيبه هــره لمــحه بــې بوله
څــه د روا څــه د ګــناه ســـره وه

د ا بې د مـينې او وفا شيــبې وې
د نــاز کاته بــې د مسکا سره وه

افغاني څومره ښې شيــبې تيرېدې
د خوب تعبير مې په رښتيا سره وه
****
رايسويک - هالند
۲۰۱۰ - ۱ - ۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې دښمن

چـې وې د سولې اوصــفا خبرې
د افــغانـــانــو د پــخلا خــبرې
وي د ورورې اوبــې ریــا خبرې
دا د لستهونـــي مـارا نـــکارکوي

دی په جنګوکې خپل هستي غواړي
د افغانــانـــو تبـاهـــي غـــواړي
ځانله بزنس دبــل نیستي غواړي
ځکه د ســـولې نــه دئ ډار کـــوي

دی د سبا ورځـــې حساب بیرو ي
دخپل کړه وړونه بې ځواب بیروي
دی د کاذب وجدان عذاب بیروې
پــه ســـولې کلـــه اعتبـار کـــوي

زمونږ مالت بې په سوراور سیځلی
د چا خرمن د چا بــې کور سیځلی
زمو ږ وطن بې لور په لور سیځلی
دغه جانې کار دخـــونخوار کوي

دی برالا د بــل پـــه ډول ګــډیږي
په سپین سترګئ دبل په زورغړیږي
خبره یـــو وي خـــو دئ نـــور غړیږی
خایــن دښمن دې چــم د مــار کوي

د شرق اوغرب دوئ پـــه فرمان دي
هسې پـــه نوم بـــانـــدې افغان دي
دوئ مو لستهونې کــې ماران دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صرف افغانیت په خوله اظهار کوي

دو ئ پښتانــه هــم پشئي وژلي
هم يې ازبک نــورستاني وژلي
دوئ د افشار واړه بچي وژلي
اوس هم په جنګ باندې ټينګار کوي

راځئ اي ورنــو اتحـاد جوړ کړو
چې سره يو شو خپل هواد جوړ کړو
سوله يوالــي تــه بنياد جوړ کړو
پردي په جنګ باندې تلوار کوي

دا د باتورو شاځلميانو کور دی
دبا ايمانــه دين دارانـو کور دی
د بــاعــزتــه افغانانو کــور دی
افغان پــه سولې تل اسرار کوي
١ - ٦ - ٢٠١٠ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علامه محمد سعید «سعید افغانیَ
د ۱۳۵۲ هجري شمسي کال د لیکنې پر بنا

دا څه حال دی ؟

پوه نه یم چـانه دا پـوښتنه وکړم
څنګه ددې حـالت څیړنـه وکړم

څوک به ددې تپوس ځواب ووايي؟
ددې حالت راتـه حساب ووايي

ډاره ، هراس خو موخلاف ته بیایي
دا سیاست وال موانحراف ته بیایي

ارتجاع ،هروخت د دوکو سره ده
خاین، خپل شومو پلا نو سره ده

د بلې خوا دا د څـوکۍ نوکران
دي د ولـس او تـرقۍ دښمنان

اجنټ د لاسـه دا وطن تباه دي
د جـاهلانو نـه امید خطا دي

استعمارګر راته نیرنګ ښکاري
روشن فکران موهم کمرنګ ښکاري

یو څـو کاذبه د قـدرت لیونیان
پردی پـه زور د حاکیمت لیونیان

په چپاول باندې روږدي دي تمام
دا وطن پـال مو زنداني دي تمام

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دې حالت تــه به ځواب څه وي؟
دې ته رښتينی فصل وباب څه وي؟

که پــرده جګــه دعيبونو کاندې
يا بر ملا د دوئ ظلــمونو کاندې

که وای چې څومره بيکاري ده دلته
ټول ناداري بــې روزګاري ده دلته

وايي، چې ستا پدې کی کار نشته
ستا حاکميت کــی اقتدار نشته

که واي ځوانان موټول بهرته درومي
د پــردو زجــر دبل درته درومي

هلته تــوهين او رټــل کيږي تمام
دوي پــه ناحقه وژل کيږي مدام

واې ،په تا څه چې ټول افکار پاروي؟
؟زموږ قدرت زموږ روزګار ورانوي

که وای دا مرستی کو م ځواب نلري
وای د خيرات پيسی حساب نلري

واي ،سيــاست کــې دتا کار نشه
خيرات اشنــا نـلري يــار نشته

ما ويل، ملت او بودجه يعنې څه ؟
واي، زموږه خپله اراده په تا څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصـــر فـــو يـــې خپل بـقـــا لپاره
د خپل مـــراد او درضـــا لپاره

که وای قدرت کې دي ناپوهه خلک
وای ، پکار ندي زموږ پوهه خلک

تر دولسمه شپږم پـــاس ښـــه دی
تحصيل يې څه کوو اخلاص ښه دی

اوس دی چنګيز او هلاکو په قدرت
ستا وظـــيفه ده دحـــاکم اطـاعت

که دي له دندي نه دي شوې بې خبر
ګنې چـــې ګورې ، ډبلۍ او ستا سر

دوی دخيـــانت کلـــه اظهار کوې
وای، داســـې نده ترې انکار کوي

که وای ژوند دعالم، پوه بدتر دي
وای، ددې راز افشا کـــول خـطر دی

که وای تشخيص دمرض ورونډ ښکاری
وای زموږ کار موږ ته سمون ښکاری

ما ويل، قانون مو د ځنګل قانون دي
کوتک ، ډنـــډې او دچلول قانون دی

يو ډارن غږ کړه چې دا څه وايې يار؟
ځان دي په خپله خيژوې ته په دار؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویـــل ډاریګه مه جـرت دی په کار
لږ څــه احساس د مسؤولیت دی په کار

د ژوند ماهیت په حقیقت ښکلې دي
ژوند په همت او مسؤولیت ښکلې دي

هــا د وطـــن تاریخ ته پام وسا ته
لـــږ د نیکـــونـــو احترام وسا ته

ای هیوادوالو دا لوی فرض دی زموږ
دا خپل ګفتار ته عمل قرض دی زموږ

نور د پـــردو د دوکـــو ښکار نشئ
چې پــه لمسون د لوی اغیار نشئ

د یـــو بـــدلـــون او د سمون لپاره
د یـــو واحـــد وطن د شتون لپاره

دې بـــد حالت ته نور انجام شو سره
یو عملي ګـــام او اقـــدام شـــو سره

----

۱۵ - ۲ - ۲۰۱۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

یوه نغمه یوه سندره
یوه ماشومه، ملغلره

چې هم مینه ده ښکلا ده
محبت ده مشغولا ده

د نیکه د زړه دنیا ده
ده ډیوه د کور رڼا ده

مور او پلار یې هوسیږي
دا سندر چې لویږي

دا سندره به نغمه شي
په هر لوري به خوره شي

دا به هیله شي اسره شي
د وطن د باغ میوه شي

رب دې تل لرې خوشاله
دا ماشومه سندروااله

دا احساس دا به ورمه شي
دا ناهید یا زرغونه شي

کورنۍ ته افتخار شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني عزت ، وقــار شي

وړه او خوږه ماشومه سندرې او د هغې
عزتمندې کورنۍ ته ډالۍ ۰

۲۹ ـ ۲ ـ ۲۰۱۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

آزاد افغانستا ن

چې کلـه ګل کله بوستان یـادوم
زه مــې د خـوږ زړګي جانان یادوم

څوک به سپیڅلي دیار مینه ستايي
زه هـم نرګس سره بوستان یادوم

زمــا قــلم او مــحبت معلوم دی
جنګ نه نفرت زه خپل آرمان یادوم

ته وپکه مات ،ظالمه سر دې وخوري
زه مې په ســوله کې ایمان یادوم

یوائې جنګ ندی چې لار پیدا کړي
زه پــه قــلم د ژوند داستان یادوم

جنګ تباهي ده جنګ وحشت راولي
د قــاتــلانــو تیر زمــان یــادوم

دا چې غلیم مې په باغونو ګرځي
پــه اتفاق کــې غلیم وران یادوم

چې شل په سلو کې قدرت غواړي دوی
زه پــه لستوڼي کــې ماران یادوم

دا د پــردو استــخبــاراتــی ادارو
ښکاره او پټ جیره خوران یادووم

دا وزارت خــو د خدمت موخه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د چوکۍ ټيــکه داران يــادوم

راشه چــې غــاړه شو غړی شو سره
په وروری هــر مشکل اسان يادوم

افغانــه پريــږده د توپــک خبره
پــه هوښاري بُـرد د ميدان يادوم

راځه چې لاس د وروری ورکو سره
د ازوريــدلــي افغانــان يــادوم

زه دښمــني د ټوپک مار سره کړم
نه چې د دين خدمتګاران يادوم

ټوپک دې پريږده سترګې خلاصې که نور
والصلح خير پــه نوم قــران يادوم

افغاني يــو کړه دا خواره قومونه
بــيا به ازاد افغانستا ن يــادوم

۲۰۱۰ - ۷ - ۷ م.کال
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

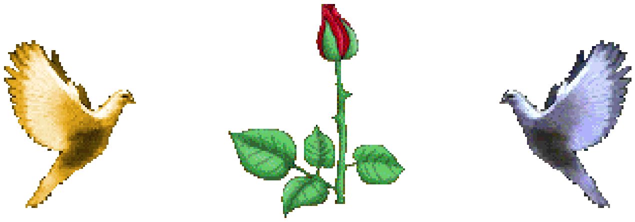

ژوندون نلري بقا

دا بحـــرونـــه دا فضا
دغـــه ځمـــکه دا هوا
دا هستي نـــن او سبا
ده فـــاني دغـــه دنيـــا

که بادشاه وي د ملکونو
هم صاحب د کـــروړنو
د بنـــګلو او بلـــډنګنو
خو ترې تللي وي فردا

د بـــد بـــې او عـــزتونه
د قدرت مغرورو ختونه
ها قصرونه او برجونه
چاتـــه نـــلري بـــقا

اى مـــغروره د هستيو
د قدرت او د چـــوکيو

د عيشونو او خوښيو
د ژوند نـــده دا مـــانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــړ دمــه شه د غــروره
ای د بــل په زور باتوره
شــرم ښــه دی د تربوره
کړه حاصل د خدای رضا

لړ انصاف درته پکار دی
ولس ټول درته په قهر دی
سبا واک د بل واکدار دی
مــکړه ځــان ســره جفا

عمر ټول پــه تیریدو دی
دا کاروان پــه رسیدو دی
غفلت کار د لیــونو دی
ښه عــزت لري تــقــوا

ځان دي پــیژنه انسان يې
بې خــبره د خپل ځان يې

چې په غیر لارو روان يې
نور د خدای غواړه پناه

سبا خدای ته دې رفتن دی
ژوند ختمیږي ځانکندن دی
بس یــو ځــو متره کفن دی
څــه ځــواب کــړې د الله؟

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تيريږي؟

خدای پرې خبردی چې به څه تيريږي؟
چيرته بـه بـد چـيرته به ښه تيريږي؟
بـدې شيبې زمـوږ پـه زړه تيريږي
چې ټانک د کلي پـر ويالـه تيريږي

جنګ مو سپين ګيري او ځوانان ژړوي
دبمباردنـوم مـوهـر افغـان ژړوي
دود د بـاروتـومـو آسمـان ژړوي
څوک په ښکاره څوک لکه غله تيريږي
چې ټانک د کلي پر ويالـه تيريږي

هر خـواته مـرګ دی افغانان مـري
زمـوږ اميـد سـره آرمـان مـري
زمـونږ دکلو زوړ اوځـوان مـري
څوک نـا بللي ميلمـانـه تـيريږي
چې ټانک د کلي پـر ويالـه تيريږي

داخوعمل دکوم خونخوار ښکاري
چې عدالت پـه نوم شعار ښکاري
انسان وژنـه پـه اشکار ښـکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه تـر شپـولې چې لیوه تیرېږي
چې ټانک د کلي پر ویاله تیرېږي

ته بــه هم کلی لــرې کـور به لرې
زړه سپین سرې شانته مور به لرې
ماشوم بچي بـه لرې ورور به لرې
په بل چې کاندي پــه هغه تیرېږي
چې ټانک د کلي پرویاله تیرېږي

په زور په بل حاکمیت ګران کاردی
دا ورور وژنــه د نا دا ن کــا ر دی
خیــرا و فــلاح د مسلمان کـا ر دی
څه بـه په سیمه او کـالــه تیرېږي؟
چې ټانک د کلي پر ویاله تیرېږي

بس دی مرګــونه او نـا تار کلو کې
سـوله، جـرګه شې او اتبار کلـو کې
پرېږدی، چې راشې نور قرار کلو کې
په ببر سـر ماشوم به څه تیرېږي؟
چې ټانک د کلي پرویاله تیرېږي

۲۰۱۰ - ۸ - ۲ م ۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غــزل

نن چــې مــې اشنا راته غصه ښکاري
ښکاري چــې دنيا راته غصه ښکاري
مــا دښو لانــدې پــټ کاتل ورتــه
خدايګو په همدا راته غصه ښکاري
څه مــې په وعــده کې خطائې راغله
ځکه پــه بيا بيا راتــه غصه ښکاري
هسې مې ټول ژوند په غم بدل کاندي
دا چــې دلــربا راتــه غصه ښکاري
کړم يې بــدرګه په سرو غنچود ګل
ګرم يم خاماخا راته غصه ښکاري
زه يې اوس دزړه په احوال پوه شومه
دا چــې برالا راتــه غــصه ښکاري
ميــنه، محبت لــري په زړه کې يار
نشي چې رسوا راته غصه ښکاري
خوندکړي افغاني دا پښــتنه ميــنه
ده دزړه دنــيا راتــه غصه ښکاري
۲۰۱۰ - ۸ - ۲۸ م۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لـــوی
موږ یو ټول ستـــا ثنا ګوی

ته عزت چـــاته نصیب کړې
څوک ذلیل کړې سیـاه روی

تفـاوت لري خالقـــــه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

یو هـوښیـارکـــوي کاروته
بل جـــاهل بې ادب لـــوی

څـوک ظالم خـــانه خرابـه
دی مــکاره دروا غـــګوی

ربـــه تا دي پیـــدا کړي
څوک عاجز څوک فضول ګوی

تـــکبر چې پـــــکې نه وي
هـــا عالم د عقلـــــه پوی

چې په پوهــــه علمیت مري
د هغـــوی شتـه دوعـا ګوی

چې په جهـــل کې پیـدا شي
خدای دې نکړي چـــاته لوی

چې په سمـــــه لاره سر دی
افتخـــــار په داسې څوی

نورو صلحـه کې ژوند تېر کړ
موږ په جنګ کې شو را لوی

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

پټ انځور

(c) ketabton.com: The Digital Library

مات کړه دا طلسم راښکاره شه نور
پرېـږده دا غـرورلـږ ګذاره شه نور
غواړم چې انځوردې خیال کې ځای کړمه
څو شیبې د سترګوننداره شه نور
ژونـددی زرتــیریـږي بقـا نلري
راشه دزړه کـورکې مې دیره شه نور
څوبه تصورکــې وي خیالې دنیا
راشه دژوندې مینې کیسه شه نور
والــوزه وزرې دې راپــرانــیـزه
مات کړه دا قفس ترې بې ګانه شه نور
ته نـور دتعصب زاهـده ډارمکړه
وخانده دژوند خـوږه نغمه شه نور
دا د پــاکې مینې ارمـانو تــه یار
راشه ورتــه وخـانده دمه شه نور
مات بــه مې خمارشي د اوږدو کلو
ښکلې د ســروزرو پیمانه شه نور

----

۲۱ - ۸ - ۲۰۱۰ م ۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپیڅلي ارمانونه

ګوره پــــه مینه پــــوهیدلې اشنا
په زړه کې پوهه په خولې غلې اشنا
خوشه چې وائې په رښتیا یې وایې
ای په خلوت کــې نازولـــې اشنا

دا ستا دمینې پــټ الهام ته سلام
دمینې ډک خوا ږه پیغام تــــه سلام
ستا دمعصوم زړګي اسرونه لوګی
ستاد اخلاص ښکلي انجام ته سلام

موږ د وحشې صیاد په لومه کې بند
دځــــوانو هیلو ارمــــانونو کې بند
میـــنه د زړه اظـــهارولـــې نشو
یو دتعصب وړنــدو چمونو کې بند

راشه چې مینه شو ایمان شو سره
یو ښکلې راز شوا وپیمان شو سره
ای پــــتې مینې د حـــیا نـــه ډکې
راشه د خوږ زړنـــو درمان شو سره

دغـــه طلسم مـــاتول دي پــــکار
په جهد مطلب ته رسیدل دي پکار
چې دایم عــــزم شو همت شو سره
دغه تیاری سبـــا کـــول دی پکار

---

۲۲ - ۸ - ۲۰۱۰ م ۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون څه دی؟

دا ژونـدون یـو امتحان دی
چاتــه سخت چاته اسان دی
چې پـه سمه لارکې سم وي
ورتــه فضل د سبحـان دی

د بــد کارو بــد انجام وي
ریاکار کله نیک نــام وي
چې د ښو تمه تــرې نه وي
کور او کلي کې بدنام وي

دنیا سیند پــه خیر بهیږي
د ښو ښه نوم پـاته کیږي
چې عبث تــرځي وختونه
خپل مقصد ته نه رسیږي

ژونــدون نــلري بـقا تل
وي انجــام د ابتدا تــل

خودې وس رسي نیکي کړه
چې فــاني ده دادنیا تل

ته د پــوهې تــرفدار شه
ښه تعلیم وکړه هوښیار شه
د دنیا په کار او زیار کې
څه همت وکــړه بیدار شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه چانس په تیریدو دي
بس فرصت دې د شیبو دی
غــافــل نشې د ایــامـه
چې ایــام درنــه په تلو دي

----

۳۰ ـ۹ ـ۲۰۱۰ م کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

توپکمار

خپله کارغـه دي چـم د بـاز کوي
د ډېره کبــره جګ پرواز کوي

د ابې کمالـه د قــدرت ليونيان
نه ترحــم شته نــه لحــاظ کوي

دا قاتلان دي توپکمارېي ګنه
هسې تبليغ دور او دراز کوي

خودوی په خپله په دې ښه پوهيږي
چې تــل ګــډا دغير په سا ز کوي

دغـــه دنيا دا لباســي وختونـه
دايمه نــه ده چــې پرې ناز کوي

زمورږ د ديــن او د ائين پــيروان
خداي ته د سولې راز ونياز کوي

ربه تباه کـړې فرعوني زورواکان
چې ستا مخلوق سره ناساز کوي

----

۱۷ - ۱۰ - ۲۰۱۰ م ۰ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ کاته

نن چې اشنا سترګــو کې کتل کوي
ښکاري چې په زړه کې څه ویل کوي

جــوړې تماشې یې دي چشمانو کې
خیال کې مې انځور د کوم غزل کوي

خوندیې پټ کاته کا سترګو سترګو کې
مینـــه ده د زړونـــو ښکارول کـــوي

پریږده کــه غماز ورته هرڅه وایي
نه مني د بــل هغه چــې خپل کوي

حسن ده ښکلا ده پـــه همـــزولو کې
خوندیې رواجـونـه د کابل کـــوي

۲۸ـ ۱۰ ـ ۲۰۱۰ م٠ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

لو یه ربه

څــه ویرجنــې سلسلې دي
څه غمجـن ساړه وختونه

تــرمــې اوښکــې دي روانې
پرې لامـدـه شول ګریوانونه

زه د مـور پــه حال جړیږم
چــې اوس ګالــې ګړاونه

هــره ګــړۍ هــره شیبه یې
یــادوي خــپل مـالتونه

نــا امیده لــه هــر خواده
ځان ځانــي ده تکلیفونه

اوس یې خپل ترې پردي شوي
پردیسي پـردي ملکونه

ربــه داسـې تـوان را کړې
چې یې وکــړو خـدمتونه

د مور قــدر او خدمت کې
خدای نصیب کړي جنتونه

څه حالات ښکلي شیبې وې
دځــوانی ها تیر وختونه

عمرسیند غوندې بهیریږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــري سیندونــه دریابونه

مورې خدای دې نګهبان شه
کړو پاک رب ته دا سوالونه

دا غمجن زړګی یې ښاد کړې
کــړه نصیب یــې راحــتونــه

ته مو دا ارمــان پــوره کړې
تــرینه لــرې کــړې دردونــه
----
۳۰ - ۱۰ - ۲۰۱۰ م کال
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغم وريځې

دغم وريځې بيا په شنه اسمان خورې شوې
بيــا د قــهره د افــق لــمنې ســرې شوې
نــن داوښکو دريــابــونــو حساب نشي
چې په سرمودځوانۍ خاورې ايرې شوې
خپل په وير ، پردي په ويرهرلورې ويردی
نامراددښکلي ځــوان د زړه اسرې شوې
ځوانيمــرګــې ارزوګــانــې اميدونــه
ټول دخاورې سره خاورې افسانې شوې
دا ژوندون راته عجيبه شانته ښکاری
هرې خواد ځــوانيمرګو هــديرې شوې
دا شيبې ، شيبې دغــم او د مــاتم دي
پدې کليو ، مالتونــودغم شپې شوې
ربــه تــه د درديدلــو زړنــو مــل شې
چې دچــا داميدونو ډيوې مــړې شوې

۲۰۱۱ - ۱ - ۲۸ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه عجيبه خاطره

يو عجيبه خــاطــره د تير وخــتونــو
پــه ښوونځی کې د لسم ټولګي کلونو

هره ورځ درس او تعليم ،کتاب درسونه
امتحان وه هم کامياب ،ناکام وختونه

يــوه ورځ ټولګي کــې وويــل استاد
نوې زيري درکــوم چې شی پــرې ښاد

ويل سبا به درس ټولګي کې نه تيريږي
پروګرام به بيا په بل ځای کې جوړيږي

سبا تاسې شاګردان ځــي سرګرمۍ ته
هــم تفريح او يــو نوې سير علمۍ ته

چې سبا مــوږ دخپل کوره راروان شو
د استاد په پلان پــوه هغه زمــان شو

ويل چې ځو د زو بڼ ښکلو نندارو ته
تاسې بولم دژوندون رنګين صحنوته

هر ژوندي ته چې ورځۍ وکړی پرې فکر
ټول يادداشت کړی بيا ټولګي کې کووذکر

چــې ور ورسيدو دغــه د زو بــڼ ته
تلوسه مــو شوه د هر ژوندي ديدن ته

وه پــه بڼ کې ټــول وحشي ځناوران
ځوک حيوان ځوک يې ښايسته پرنده ګان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا بیا ولیکه یاداشت پــه بیزو ګانو
د هـــوسیو پـــه واړه واړه بچیانـــو

چا شروع کړه دزمرو د ژوند صحنونه
د هغو د ژوند او ځـــای د اوسیدو نه

زه او دوست مې یو خبر تـــه شو حیران
هغه دم یـــوه صحنه شـــوه را عیان

ما ویل ګوری دی حالت نه لږ خبر شی
سیمساره او داچـــرګوړو تـــه نظر شی

سیمسارې اوبو د ډنډ نـــه سر اوچت وه
د دوه درې ورځو چـــرګوړو بـــد حالت وه

څوک په سر د سیمسارې باندې روان وه
څوک ترې لرې په ګوشه ترې په ترسان وه

درې څلور چوچه مـــرغان ترې شاوخوا
ګرځیدل څـــوک ازرده څوک بې پـــروا

ما پوښتنه خـــدمتګاره ځینې وکړه
ما ویل د اچوچه مرغان نودلته څه کا؟

ورته جـــوړ کړی مناسبه شانته ځای
پرې چې اوسي آسوده د ژوند تر پای

ویل چې نه ! دسیمساریو دا خوراک دی
ورځ کې څودانې چرګوړې استحقاق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ ژوندي يې هره ورځ ورته راوړو
دا خـــدمت دي سيمساريو ته يې کوو

ما چې وليدل عـــاجز، عاجز چرګوړي
چې نه کور ځانله لري نه کوم ځاي سوړي

بس چې کله سيمساری پرې ورګذار شي
د چرګوړو ځينې ورکــه خپله لار شي

زه او دوست شلوو غمګين پــدغه راز
و لوي رب ته مو په زړه شو راز او نياز

ربه دا د ژونــد قانــون عجيبه شان دی
چې دا يو ژوندی خوراک د بل حيوان دی

پدې دير کې کاشکې دا نــه پيښيدلی
چـــې يوه، د بل چـــا ژوند نه ختمولی

کاشکې هر ژوندون ارامه کړی ژوند وای
دا چرګوړي به اخستی ژوند نه خوندوای

يو انسان ولې ژوندی د بل خوراک کړي
داګناه ده دغه کار به کوم بې باک کړي

لا ترا وسه دی حساب تــه يـــم حيران
څه قانــون دې د مخلوق ددې زمان

په بحرو کې هـــم همدا شانې پيښيږي
په وړو ماهيانـــو غټ نهنګ مـــړيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا غرځه چې د لیوه کله پــه ښکار شي
وينې وزبيښي په غوښويې نشخوار شی

واې لیوه څومـره ظالمه او خونخوار دي
حقیقت کې انسان دې نه بد رفتار دی

د غوايې غــاړه کــې تيز چــاړه کړي تير
وينې تويې کړی په غوښه کړې ځان سير

د دنيا داسې قــانون تــه يم حـيران
دا سيستم دی د ژوندن په دی جهان

۲۰۱۱ - ۲ - ۱۲ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه مينه

هرګړۍ مې د يار مينه ژړوي
لکه شمه په سور اور مې سوزوي
را يادېږي هر شيبه هره ګړۍ بيا
خوږه مينه زړګى کله هيروي
غنمرنګه جګه ونه سور سالو کې
په ښکلا د ققفاز حورې شرموي
بيا ليلائي مازيګر په ګدر نو
شين منګى په لپه ورو ورو ډکوي
زه د يار د مينې ځکه رضامند يم
واي څه چې څوک کړي هغه ريبي
ياره ستاد مهر ګرو ستر ګو سحر
بيا چيچل کړي لکه تږي منګري
اوس خزان چې په بهار مې راروان دى
خوږ موسم هسې تيرېږي د ځواني

۲۰۱۱ - ۲ - ۱۵ م.کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل به نه وي

نه بل تل دا پا چاهئ نه عیش نوش وي
نه بــه تل دا غلامـان حلقه بگوش وي

نه به تل وي دا مــانۍ نه دا قصرونه
نه ساقي نه میخا نه نه باده نوش وي

نه به تل وي مــازیگــر د ګدرغاړې
د پی مخوچتو پیغلو جــم، جوش وي

نه به اوړي کاروانونــه په البند بیا
نه به بیا دپسرلــي هغه خروش وي

که یوه شیبه له ځانه سره سوچ کړې
ددنیاوعجایبوتــه دې هــوش وي

دا دنیادغــه فضاه دا اسمــانونــه
د سبحان دا عظمت به درته روش وي

کوم ساعت چې سترګې پټې له دنیاشي
خپل پردي به دې دغمه سیاه پوش وي

چې کــري هغه بــه ربــبي دا متل دی
بدکردار به دې ترعمره باردوش وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملال زړونه

چې د بل په خفګان ځان ساتي خوشال
دا غــرور دی د اســې کبر شــه زاوال

داسې نده چې ژوندون چاله همیش وي
دا دریاب دی چــې بهیږي زود مهال

څوک چــې بل ازاروي خپله ازار شي
چې ازار نکړې په ژوند کې د چا سیال

زه د دوست او اندیوال نه معافي غواړم
که پوه شوی وي نا سم په کوم منوال

د بل زړه خوشالول لوی عبادت دی
د فــلاح نــاره بــلنــد وه د بــلال

احترام د عــزتــمندو او پــوهــانو
دا حکــمت دی عــلامه ده د کمال

په اصلاح د تیر وتو کې بدي نشته
ناپوهــان به تل مغرور وي د کمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانا دوست به تل ښيګڼې درته ښايې
نادان دوست به دې اخته کړي په جنجال

افغاني د دوست په نقد کې خپه ندی
خــو زوريږي تل د زړونو په ملال

----
۱۲ - ۱۱ - ۲۰۱۰ م٠ کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای حکمت دی

د وطـن ښکلـې هـوا ښه طبيعت دی
په وطن کې اوسيدل د خدای نعمت دی

هره سيمه هـره خوا ښکلې درې دي
موږ ته پاتې ترينه ښکلې خاطرې دي

اوسيدلو هرطرف ښکلو ځايو کې
د وطن ښايسته باندېو او سردرو کې

يو ورځ د ننګرهار په لور مونيت شو
د يو دوست د ښادۍ رسم يې علت شو

محمود خان پله کې تم ځای وه د بسونو
ور روان وه ننګرهار تـه پـه لسګونو

ما او دوست مې په لمړي سيټ کې د بس
موټـــروان تـــر ځنګه کيناستو خلص

چې روان موږ په مقصد د ننګرهار شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ستايلو او قصو د هغه ښار شوو

يو ګـړی لا تيره نـه وه د زمـان
د ماهيپر ها چړاېي شـو له عيان

ډيـره ښکلـې منظـره د مـاهيپر
داوبو هغه ابشار شـو پـه نظـر

يو سپين ګيري وويل ښکلی طبعيت دی
دا ابشار او دا ماهيانو کې حکمت دی

ځوان ويلې: څه حکمت لري ماهيان؟
چې ابشار ته په ختو دي سرګردان

تر يو حده دې ابشار ته چې رسيږي
وس يې نه رسيږي بيرته ځينې وليږي

دانا پوهه دي بې ځايه وهې زور
ښه به داوي چې واپس شي کور په لور

زوړويل: دغه حکمت دی چې زې وايم
د مـاهيانو د ختلو عـلت ستايم

ويل: ماهيان ابشار پـه سر کې زيږدلي
هغه تيګې هغه کاڼـو کې لـوی شوي

تريووخته پورې هلته کړی ژوند دی
خپل روز ګار ځني اخستی پوره خوند دی

بيا کوم وخت چې اوريـدلي بارانونـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـدې سیمه کـې راغـلي سیلابـونه

دوی بې لاندې د ابشاره غورځـولي
بس همدلته په همدې ځای کې لوی شوي

اوس چې لږ څه د طاقت او لږ د ځان دي
د خپل دزیږنده ځایو نو په ارمان دي

هر پرواز کې په دې هیله او آرزو دي
په امید دځوانۍ سیمو په لیدو دي

په خپل زور او په قوت ورپوته کیږي
هاکم زوره ماهیان بیرته ترې راولیږي

ددوی صرف هدف لیدل دخپل مالت دی
پدې فکرچې بـه وران که سلامت دی

دا علت دی چې مالت په هر چاګران دی
پرې خوشاله دی غریب یاچیرې خان دی

پدې راز اوس هم هغه خلک پوهیږي
چې د خپل وطن نه لرې کې اوسیږي

وطن ګران دی تر هر څه وطن عزت دی
په مالت کې اوسیدل دخدای نعمت دی

۲۰۱۱ - ۲ - ۲۵ م.کال

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر په هکله

ښاغلی سمیع الدین افغاني داروانښاد مولوی محمدسعید (سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوي عبدالمجیدلمسی په کال (۱۳۳۳) ه ش کې دلغمان ولایت دعمرزیود دخیراباد په کلي کې زیږیدلی دی. لمړنی زده کړی یې دلغمان ولایت دحیدرخانیوپه دهاتي ښوونځی ، د مهترالمک ابتدایه ښونځی اودروښان په لیسه کې سرته رسولي

او پر کال (۱۳۵۹) کی د لوړو اومسلکي زده کړو د ترلاسه کولو په مقصدبهرته واستول شو . اوپر کال (۱۳۶۴) کې د کورنیو چارو په وزارت کې د دګروالی تر رتبې رسیدلی دي.

ښاغلی سمیع الدین افغاني لیکوال اودپرګتو شاعر دی چې دوه شعري مجموعې یې :(د وطن یادونه اوپردیس خیالونه) تر سر لیکونو دچاپه راوتلي ،دیره برخه لیکنې او شعرونه یې د وطن په مجلو اوجرایدوکې خپاره شوی دی اوهمدا رنګه ډیر شعرونه یې

دوطن دوتلو شاعرانو اولیکوالانو په علمي سیمینارونو او مشاعرو کې دکلمه او یو شمر نوریې د وطن دخوږ ژبو سندرغاړو په خوږو اوازونو کې کمپوز شویدي لکه بنجاره ماما ،پل دې بختور شه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ،یاره ستا په

اننګو کې اوډیر نور چې زموږ د هیوا دوالو د توجه وړ ګرځیدلي دي سمیع الدین افغاني متاهل اود پنځو اولادونو پلاردی. د افغاني صیب لیکل شوی

اثار: د وطن یادونه ، د خاپوړو کلې ، بازګشت، پردیس خیالونه د شین خالی ناول چې دلندو کیسو په ډول هم نشرته رسیدلي دي اوداغلي زرونه دا شعري ټولګه

(دحق دلاری فرهنګي ټولنه . جرمني)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library